

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 20
Din 14.01.2008

Dosar nr: 174/2007

Petiția nr: 3343 din data de 04.04.2007

Petent: Z C , I N , B D

Obiect: Petenții se consideră discriminați de instanțele de judecată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. Z C

I N

B D

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției,

I.3. Procedura de citare

Colegiului Director al CNCD a citat părțile la sediul său pentru zilele de 31.05.2007 și 17.07.2007 în vederea audierii. În data de 31.05.2007, petenții s-au prezentat, reclamatul a fost absent, procedura citării a fost legal îndeplinită. În data de 17.07.2007, părțile au fost absente, procedura citării a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 3343/04.04.2007, petenții arată că sunt asistenți judiciari în cadrul Tribunalului Brăila și se consideră discriminați prin neacordarea sporului anticorupție în cunatum de 30-40% din indemnizația brută lunară pentru perioadele 11.11.2002 – 30.04.2004 și 01.05.2004 – 31.03.2006, față de alți colegi din țară care au încasat aceste drepturi salariale, precum și prin neacordarea dreptului la un tratament egal în fața instanțelor judecătorești.

Cu privire la dreptul la un tratament egal în fața instanțelor judecătorești, petenții arată că s-au lovit de o situație discriminatorie în ceea ce privește aplicarea legii în soluționarea cererii lor față de alți colegi ale căror cereri au fost soluționate de către alte instanțe judecătorești din țară, cât și față de alți asistenți judiciari ale căror cereri au fost judecate de către aceiași instanțe de judecată.

Prin adresa nr 79481/16.07.2007, înregistrată la CNCD cu nr. 7438/17.07.2007, Ministerul Justiției a comunicat următoarele:

- Atribuția de a interpreta și aplica legea în privința drepturilor solicitate pe cale judecătorească revine în exclusivitate instanței de judecată, aspectele cu

privire la care instanțele de judecată au statuat prin hotărârile pronunțate neputând fi puse în discuție decât prin intermediul căilor de atac ordinare sau extraordinare reglementate de lege.

- În cauza supusă analizei, nu ne aflăm în prezența unei discriminări deoarece între o persoană care deține un titlu executoriu și o persoană care nu deține un astfel de titlu nu se poate pune semnul egalității.

Printr-un comunicat de presă din data de 6 iulie 2007, Ministerul Justiției a anunțat că în perioada august-septembrie 2007 va achita judecătorilor și personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești drepturile stabilite prin hotărârile judecătorești definitive și irevocabile. În privința celor care nu au introdus acțiuni, a celor care nu au obținut hotărâri irevocabile și a celor cărora li s-au respins cererile de chemare în judecată, ministrul a dispus estimarea efortului bugetar necesar pentru plata acestor drepturi, urmând ca plata efectivă să se realizeze tot în perioada august – septembrie 2007.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, **conform art. 2 alin. 1** din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice", iar alin 2 prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelu scop sunt adecvate și necesare”. Alin. (3) prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea

recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

▪ Tratatul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

Constituția României în art.1 alin.4 prevede că: „**Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale**”. În continuare, în **art. 124 alin.1 și alin.2** se prevede: „Justiția se înfăptuiește în numele legii. (2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.” În acest sens, **art.126** din Legea fundamentală precizează că „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege...(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.”

Coroborând aceste texte normative, rezultă fără echivoc imparțialitatea, legalitatea și egalitatea iar în vederea garantării principiului separației puterilor în stat, a independenței puterii judecătorești și realizarea justiției, conform prevederilor **art.129** din Constituție: „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”

Legea nr.304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, prevede în **art.7** că: „(1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. (2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea nr.328 din 25 august 2005 și publicat în Monitorul Oficial nr. 815 din 8 septembrie 2005 prevede în **art.7** că: „Judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor” iar în **art.8** „Judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte egalitatea cetățenilor în fața legii, asigurându-le un tratament juridic nediscriminatoriu, să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare.”

În același sens, **Legea nr. 303 din 28 iunie 2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial nr.826 din 13 septembrie 2005 prevede în **art. 4** că: „(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”

Legea nr. 303/2004 prevede în **art. 97** că: „(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. (2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin.1 nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

Legea nr. 317 din 1 iulie 2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în Monitorul Oficial nr. 827 din 13 septembrie 2005, prevede în art. 44 că: „Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată.

Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că soluționarea obiectului petiției nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare.

2. Clasarea dosarului

3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată petenților și reclamatului

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

Nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 16.01.2008